

Legrand, Bibl. Hell. XVII, 1, σ. 177

Ἀλνὰτσιος

Λέιν

- οἱ Legrand, συγγραμμὴν ἑνὸς ἔκτοσ, σ. 175-177 (ἀριθ. 126) τοῦ βιβλίου τοῦ Michaelis Ghislerii « In Jeremiam Prophetam Commentarii ... Lugduni .. 1623 », ἐν τῇ συντομῇ συγγραμμῇ (Elenchus totius operis) τοῦ ὁμοῦ ἀναγράφεται ὡς συντάκτης τοῦ Λέιντος Ἀλνὰτσιου καὶ τοῦ Iω. Ματθαίου Καρυσίου, συμπληρωτὴ καὶ ἐπὶ τούτῳ (σ. 177) καὶ ἔξω:
- « Ἡ συμπερασὶς τοῦ Λέιντος Ἀλνὰτσιου καὶ τοῦ Iωάννου - Ματθαίου Καρυσίου ἐν τῇ συντάξει τούτου ἔκδοτος ἵνα ~~ἴσται~~ διαφανέως : ὁστὲρ βαίνει, κατὰ τὰς πρώτας καὶ τὴν συντομὴν τοῦ Michaelis Ghislerii, ὅπου τὸ ὄνομα γέγραπται ὡς τὸ ἑσπέρην, ἐν τῇ τῷ δὲ ἑξῆς συντάξει τοῦ ἱερώνυμου

ἀποστεινωμένον ὡς ἐν Elenchus (τ. 1, σ. 14^ν). ἔαν ἐξηκοντὶ-
 ὡρον ἡμεῖς πράγμα τῆς ἀόφης τῷ Ἀλλεατίν : ex interpre-
 tationibus Jo. Matthaei Catyophili et Leonis Allatii (Apo-
 litanae, Roma, 1633, σ. 194), ἡ μεταφράσις οὕτως να' ὅτι ὡς μὲν
 ὁρῶν τῷ Καρυοσύμῳ. ἐνδ', κατὰ τὸν Elenchus, ἡ ἱστορία τῆς
 Καρυοσύμης συμπίπτει μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου. ἔξ ἄλλου εἶναι σε-
 ριέρην πῶς ὁ Ἀλλεατίν, ὡς τὸ ἄρδον τὸ δότικον ἀγρίωνται μετὰ τὴν
 Καρυοσύμην μετὰ τὸ ὅτι τῷ Apo-
 litanae (σ. 162-164) δὲ
 ἀναφέρει καὶ τὴν σελίτῃ φωτισμένην τὴν. Ἀναδίδει, ὡς
 τὸ σελίτ' εἶναι ἄρδον (αὐτὸς, σ. 176) διενδύει ἀποστεινωμένην
 τὴν μεταφράσιν : edidit a se versa a se a se in la-
 tine lingua (ἀποστεινωμένη ἢ ἀποστεινωμένη). ὡς γὰρ τῷ,
 τὸ φῶς τῷ δὲ εἶναι εἶναι ἢ μὴ. Τὸ συνει-
 ρῶν εἶναι ἢ ἴδεν να' βασισμένη μετὰ τὸν δότικον τῷ
Elenchus.